ex dictis in retentione ſuperfluitatū menſtruoꝝ. Amen

¶ Incipit ſumma quinta particule quarte ſectionis prime continens capitula tria.

Equitur ſummā qñta quarte particule ſectōis prime finalis ⁊ vltima. Que eſt de medicis egritudinū membroꝝ apparētium ⁊ ꝑtium ventris q̄ in ſuꝑfluoꝝ expulſiōe ſūt adiuuātes Sciendum tñ eſt ꝙ primū ꝙ nobis de vētre occurrit eſt cutis. deinde ſub ipſa eſt pāniculus primus ⁊ noīauit ipſū G. membranū ⁊ eoꝝ duoꝝ aggregatio eſt mirach cuius iuuamentuꝫ eſt ſimile iuuamento lacertorum qui ſequuntur inde ſunt lacerti .viij. duo primi occurrentes longitudinales protenſi ab oſſib⁹ pectoris vſqꝫ ad oſſa pectinis exiſtentes de genere carnoſorum. Et ſub eis ſunt quattuor tranſuerſales quorum vnus ꝓtendit ad extra coſtaꝝ falſaruꝫ ſupra extremitatē earum ad ſiniſtruꝫ inferius circa femur ⁊ anchā ⁊ alij a ſiniſtra parte coſtaꝝ falſarum ⁊ extremitate earuꝫ ad dextrum inferius circa femur ⁊ āchā que ex mlta ꝓtēſiōe ē carnoſa ſuba deſinente in medio in corroſam deinde in pāniculoſam venerint extrema. ſub quibus duo alij latitudiales exñt pāniculum ventris q ſiphac dr̄ immediate tangentes carnoſe ſbe protenſi de ylijs ꝑtis ſiniſtre ad ylia partis dextri quoꝝ iuuamentū ꝯſiſtit ad cōtinē dum ⁊ caleſaciendum inteſtina ⁊ ſtōacū ad expellendū quod in mrice: ⁊ veſica expellendum exiſtit: vt eoꝝ cōpſſionis auxilio facile expellatur ⁊ ad ſuſtinendū dyafragma: cum adeſt exſufflatio quod ēt ſua ꝯſtrictione adiuuant. Deinde eſt adeps que piguedo lacertorū dr̄ q̄ ex frītate neruoſitatis ⁊ cordoſitatis ipſoruꝫ ⁊ ipi⁹ ſiphac ibidē ex vnctuoſitate ſanguiſ gnāta multiplicatur. Juuamentū eius eſt vt ſua raritate colligat calitatem: ⁊ ſua viſcoſitate ꝯſeruet eam q̄ reflectiſ ad inteſtina: ⁊ ſtomacum iuuāde digōnis grā deinde eſt ſiphac pāniculus vocat⁹ beriteron cui adheret pinguedo valde. Cuius iuuamentum eſt vt ꝯtineat oīa inteſtina ⁊ viſcera ⁊ liget cū dorſo ⁊ ſuo ꝓprio loco ꝯſeruet ea tenendo firma ⁊ iuncta. Et eorum ſit tutū ⁊ diſtinctio inter lacertos ⁊ alia viſcera ne turbenſ operatiōes ex eorum motu. Et ad exprimenduꝫ ſuꝑfluitates cum lacertis ⁊ mirach ꝯcurrendo. Et ipſe ē principiū a quo oīs pāniculuſ corporis hꝫ ortuꝫ. Cum .n. aſcendit ꝯtinuaſ velamī: ⁊ fit eius inferior tunica vna trium ipſi⁹. Et ex ea cum penetrat oriſ pāniculus tegēs pectus. Cum vo deſcendit ⁊ ꝯtinuaſ duob⁹ ilijs adueniūt ibi ei due vie vocate didimi i quib⁹ penetrāt vene: ⁊ ſuſpēſoria teſtiū. Ex qb⁹ fiūt due ciſtes ⁊ foliculi teſticuloꝝ Deide ē zirb⁹ adipin⁹ q ē pānicul⁹ ſubtilis ex eo qꝺ ſuꝑſtnit a duob⁹ laterib⁹ ſiphac ⁊ ex eo qꝺ deſcendit apud ſtomachum ⁊ duodenum ⁊ ex quod deſcendit pectinem ⁊ ramus duarum venarum pulſatiſ ⁊ nō pulſatilis extēſe ē ſtōacū ꝯtextis. Et ſuſpēſio ei⁹ ē ex ſtōaco ⁊ ꝯtinuaſ pectini: ⁊ ē ꝯpoſit⁹ ex duob⁹ pānicul quoꝝ vnus capit aliū inter quos ſūt acies piguedis plime ⁊ vene pauciores i eis admodū rete ⁊ ē ſic ciſtis vl ſaccus i quo aliqd retineſ ſi apponaſ ⁊ ē iteri⁹ ſic iterior pān⁹ ſiphac ⁊ ſic exterior ſtomaci ⁊ ē additus ab anteriori ꝑte extēſus ſuꝑ oīa viſcera in hoīe: qm̄ eſt magis indigēs auxilio in digōne ꝓ ꝯpone ad aliaꝫ. ſua .n. ſpiſſitudine ꝯprehendit caliditatem ⁊ ſua viſcoſitate pinguedinē illā ꝯſeruat quam reflectit continue ſuꝑ hec ⁊ hoc eſt iuuamentū ſui. Jn ſumma iuuamentum oīum ⁊ cōe in continendo viſcera defendēdo ⁊ exprimendo ⁊ caleſaciendo. Et in medio ventris eſt ſum̄ qui eſt locus vmblici cuius forma eſt admoduꝫ inteſtini quo trahit infans ſanguinem a concauo ſecundine ad ſui nutrimentū ⁊ mediantib⁹ venis quaꝝ orificia in ea ꝯcurrūt diſtributōe corpis totius. Deinde ſūt inteſtina ⁊ alia viſcera quoꝝ anothomiā ꝓmiſimus xp̄i oīpotentis grā q. ſit ꝑ cuncta ſecula benedictuſ. Ex qbus egritudies ei cue nire poſſibiles ꝯprehendere poteris gnālr ⁊ eſt dolor ⁊ ruptura qua oēs operationes ⁊ iuuamēta leduntˀ ⁊ dicitur crepatura quā ramex hernia ⁊ ſpēs eius ſequūtur ⁊ qñqꝫ eminētia vmblici ſuis capitulis ꝓdiſtincta. Cauſas quoqꝫ extrinſecas ⁊ interiores eaꝝ ꝓprias ⁊ cōes: ⁊ ſigna eaꝝ. Et ſꝫ hoc iſta quinta ſūma tertia capl'a ꝯtinebit

¶ Cap. i. de crepatura ⁊ ſpecieb⁹ hernie: ⁊ medicis eius.

¶ Cap. ij. de augmento vmblici.

¶ Cap. iij. de dolore ventris ⁊ iliorum.

¶ Capitulū .i. de crepatura ⁊ ſpeciebus hernie ⁊ medicinis earum.

Uptura eſt ſolutio ꝯtini membro pāniculoſo adueniēs: eius diuiſiōes vlr ꝯphēdēs q̄ ſi pāniculo ꝯtinēti iteſtia q dr̄ ſiphac accidat vocaſ ꝓprie crepatura. Accit aūt ei i loco iuxta ſumē ⁊ raro qm̄ ille loc⁹ ſubſtētatus ē lacertis ⁊ cū accit minoris ē eminētie eo ꝙ grauātia inteſtina inferius tendūt: ⁊ eſt deterioꝝ accñtium lꝫ in pncipio dolorē nō faciat qm̄ egreſſa in ea ſūt inteſtina minuta q̄ egreſſa coartātur quib⁹ coartatis coartant fecē ⁊ vomūt eā. Et qñqꝫ accidit in ſumie q̄re ſequiſ eius augmētū: ⁊ vmbilici. ⁊ qñꝫ ſub eo ⁊ circa ipſū: ⁊ eſt ꝑue additionis. ⁊ qñqꝫ accit inferius circa inguina: ⁊ eſt plm̄ q: ꝑs illa grauedie iteſtinorū magis extendiſ niſi ſubſtēteſ lacertis vt ſupior: ꝑ ſed extremitatibus lacertoꝝ ⁊ eſt maioris doloris ꝓpter magnitudinem eius qꝺ extitit ꝯprehēſuꝫ ⁊ maioris additionis quā ſequiſ deſcēſus eius qꝺ extitit ꝯprehenſū añ illius rupturā vt iteſtinoꝝ: ⁊ ꝓprie monocli: qm̄ nō eſt circūuolutū: ⁊ ligatū vt alia aut zirbi aut vtrorumqꝫ cuꝫ eſt magna in burſaꝫ iteſtinoꝝ: q̄re tumet: ⁊ inflaſ: ⁊ vocatur ꝓprie hernia ſeu ramex. Et in mlierib⁹ tumēt inguia ad modū tumoris oſſei. Et tñ vt ꝓter rupturam eius deſcēſus taliuꝫ accidat vt cū ꝓuenit dilatatio in vijs inferioribus ꝑtis eius abſqꝫ ruptura. Et dilatatiōis cā eſt effuſio humiditatū glutinoſaꝝ aquoſaꝝ collectaꝝ in ſpa⁹ vētriſ admodū aq̄ idropicorū. Et qñqꝫ tumet oſſeum: ⁊ inflaſ ꝑꝑ effuſionē humiditatū ꝓter nām in ipſū aut aggregationē ipſaꝝ in ipſo ꝑꝑ frītatem ⁊ ꝯuerſionē ipſaꝝ in aquoſitatē q̄re replerenſ aquoſitate. Et qñqꝫ inflaſ ꝑꝑ ꝯuerſionē ipſaꝝ hūitatum in ventoſitatē aut caſuꝫ vētoſitatis illud. Et accñt ſpēſ hernie iꝓprie ⁊ abuſiue dicte ſcilicet aquoſa ⁊ vētoſa. Et qñꝫ tūeſcit ⁊ ingroſſaſ oſſeū ꝑꝑ hūiditatem ſanguineā feculētā deſcēdētē ad ipm̄: aut ex apoſtēate duro: aut pinguedie ita vt aſſimuletur ramici ⁊ vocatur hernia carnoſa. Et qñqꝫ inflāſ tñ vene eius ex illa: ⁊ vocatur hernia varicoſa: Et qñꝫ mollificatur mollificatōe vehementi abſqꝫ ruptura quare ꝓlōgatˀ ⁊

ſimulatur hernie. Et harũ deterior ⁊ difficilior eſt vtra
q; vaſis inteſtinali ⁊ zirboſa qm̃ ẽ cum ruptura vel dila
tatione. Aliarũ vero deterior eſt carnoſa ⁊ varicoſa: qm̃
mã ẽ fixa. leuior ṽo aquoſa: ⁊ vẽtoſa: qm̃ pforatõe ſola
euacuatur mã: ⁊ detumeſcit oſſeum. Et cãrũ rupture ſi
phac q̃dã ſũt itriſece: quedã extriſece. Intriſece ſt hũo
rum corroſio ⁊ repl'o tẽdẽs vẽtoſitas extendens: ⁊ mo
tus ſuper eplone: vox fortis ⁊ ſternutatio expreſſio par
tis ⁊ apoſtẽatis aptio. Extrinſece ſunt vt ignis adurenſ
⁊ percuſſio eius penetrans: aut aliis morſus ⁊ ſimilia.
Cauſa vero dilatationis viarũ eſt debilitas ipsarũ ⁊ effu
ſio humiditatum mollificantium ⁊ relaxantiũ ad ipſas
coadiuuante motu forti percuſſiõe ⁊ caſu: aut retentio
ſpermatis moti: ⁊ prohibiti ab expulſione: aut aſcenſio
mulieris ſ̃ virũ: aut labor in coitu ſupra replexionẽ aut
ſacietatem: ⁊ aggregatio ventoſitatis ⁊ egeſtionis in ven
tre: ⁊ labor hanelitus in ipſo qui etiã poteſt eſſe cauſa ru
pture ipsarũ. Signa. Ex ſignis quedã ſũt rupture ↄueni
entia quedã dilatatiõi viarũ: q̃dã hernie. Signa ↄueniẽ
tia rupture quibus ipſa cognoſcit' ſunt apparens additio
ſub mirach ſubito cũ dolore: ⁊ tumore q addit' apud mo
tum retentionẽ hanelitus ⁊ expreſſionẽ: ⁊ diſtinguit' di
uerſitate locorũ: ⁊ ſi ſit inferius circa inguina tumore bur
ſe fit hernia eius nec ↄfert exiccatio nec ſtipticitas. Et di
latationis qdem ſignũ eſt tumor ⁊ additio in oſſeo pau
latim apparens abſq; dolore: ⁊ pter motũ ſubitũ: ⁊ labo
rioſũ vociferationẽ ⁊ alia que ſũt cã rupture pcepta. Et
eſt hernia folliculi teſticulorũ nõ burſe ⁊ oſſei imediate ⁊
ↄfert exiccatio ⁊ ſtipticitas. Signorũ vero ↄuenientium
hernie quedã ſũt hernie pp deſcenſum inteſtini: ⁊ ſũt ma
gnitudo eius: ⁊ redditio eius velox cũ reſupinatiõe: ⁊ ſen
ſibilitas rugitus cũ premit' ꝓprie. Quedam ſũt ↄuenien
tia hernie pp deſcenſũ zirbi ad ipſã: ⁊ ſũt tumor minor i
ↄparatione ad illud ⁊ euẽtus paulatim lʒ minus q̃ in di
latatõe: nec ſentit' rugitus in illa lʒ ſit ſilis illi in tactu mol
li: ⁊ difficultate curõis ⁊ facili reductiõe. Et ramex quidẽ
aquoſa cognoſcit' p tenſionẽ oſſei cũ ſplendore: ⁊ tactus
mollicie ⁊ lenitate. Et quidẽ ipſa nõ reddit nec ingredit'
⁊ ꝓprie ſi ibidẽ ſit aquoſitas gnãta nõ infuſa mã. Et ven
toſa cognoſcit' in iflatõe oſſei abſq; grauitate ⁊ dolore cũ
tẽſiõe ⁊ reſiſtẽtia ipreſſiõi: ⁊ ẽ facil' igreſſus: ⁊ reditus in oĩ
ſitu. Et qñ accidũt i ea dolores fortes: qm̃ extẽdit oſſeũ
⁊ teſticulos ↄprimit. Et carnoſe ſignũ ẽ q ẽ mã intus oſ
ſeũ vt in pdictis: ſed i eius ſba diffuſa iuiſcata: ⁊ adherẽs
eẽ cũ groſſicie ⁊ duricie: ⁊ ineq̃litate. Et ſi ẽ ex apoſtẽate
duro cognoſcit' p pceſſionẽ ſignorũ ei⁹: ⁊ dr' burus. Her
nia ṽo varicoſa ex venis rpletis cognoſcit' tẽdentibus ad
nigredinẽ ↄtortis: ⁊ ↄplicat': ⁊ mollificatiõe teſticulorũ: ⁊
ꝓhibitiõe ipſorũ a curſu: ⁊ motu. Et ſi ẽ in arturiis oſſei
tactus ↄprehẽdit ipſã: ſi ṽo in mẽbris venis nutriẽtib⁹ il
la mẽbra cũ ſint ꝓfũde tactus nõ ↄphẽdit illas. Cura in
cura rupte intẽtio patiẽtis lʒ pus iſpiciat accñs vʒ herniã
q: ab eo pceptã magis moleſtãtẽ ⁊ i actõibus ipediẽtẽ at
trahẽtẽ ipudicitiã ipſius opis: mediantis executio tñ ṽtit'
ad eius cãe ablationẽ pus. Eſt ãt cãe ipſi⁹ ablatio duplex
vna cãe cõis oĩb⁹ hernie ſpẽbus: alia vnicuiq; ſpẽi ꝓpria
Cõmunis cãe ipſius ablatio ↄplet' regimine qð in ſex re
rũ nõ nãliũ debita miſtratiõe ↄſiſtit. ⁊ ẽ vt degat i aer' tem
perate calo ⁊ fro declinãte ad ſiccitatẽ: vitet extremitates
qualitatum eius ⁊ ꝓprie hũitatis: vtatur cibis ſiccis: ⁊ vi
tet humidos ⁊ brodiales: ⁊ vẽtoſos: ac repletionem: ⁊ po
tũ multũ ⁊ ꝓprie aq̃ qeſcat ⁊ dormiat tpate: vitʒ omnem
motũ corpis ⁊ aie vlm: ⁊ ptialẽ quo totum moueatur cor
pus vt eſt ſternutatõ. tuſſis ↄpreſſio: retẽtio hanelitus at
q; ſinglt9 vomitus ⁊ coitus ⁊ balneatõ: ⁊ ꝓprie poſt re
plonẽ: nec ſtet: nec ãbulet ſ̃ cibũ valde: ⁊ breuiter fugiat
oẽs cãs rupture dilatationis: ⁊ effuſionis medicinarum
predicãs in q̃rũ ↄria innitat'. Propria ṽo ſpẽbus her
nie ⁊ ablatio cãe quedã ẽ q̃ appropriat' veris: q̃dã nõ ve
ris. abſciſio vere cauſe verarum ſpẽrũ herni vt in teſti
nal' ⁊ zirbal' immediate rupturã ſiphac vel dilatationẽ
viarum ei⁹ reſpicit ablatõ ḡ eius eſt vt h̃ vniant' ⁊ ↄ ſoli
dentur: illa ṽo coaguſtent': neutra ṽo ipsarũ fieri põt me
dio ſtante quod dñdat in burſam. vt ergo. hic fiant ex
pedit prius quod dñdit iteſtinũ. ſ. aut zirbũ ad locũ ꝓp
rium reducere: deinde rupturã vnire: ⁊ conſolidare: vel
dilatationẽ viarũ debite ãguſtiare. Reductio ãt eius
complet' cũ balneiſ cataplaſmatib⁹ ⁊ ifuſiõib⁹ rerũ mol
lificantium ⁊ dolorẽ ſedãtium decoctarũ i aq̃ q̃leſ ſt mal
ue folia ⁊ biſmalue: ⁊ branze vrſine: viol' ſemem lini: ⁊
fenugre. in quarũ aq̃ ſit pãn⁹ vel ſpõgia ifuſſa. ⁊ ſ̃. locũ
inmiſſa donec locus molleſcat ⁊ dilatetur. deide reſupi
natõe corpiſ facta: ⁊ cruribus eleuatis cum ↄpſſiõe tẽdẽ
te ſuperius reducanti teſtina vel zirb⁹ vl' vtraq;: poſtq̃
ſeq dʒ rupture vnio ⁊ ↄſolidatio vel dilatationiſ coagu
latio ſeu coãguſtatio. vnio ãt ⁊ conſolidatõ per interius
ſumpta potõeſ ⁊ dieta: ⁊ exterius approximata ⁊ empla
ta: ⁊ non põt fieri quãtũcũq; ſit i ↄglutiatõe ⁊ ſtipticita
te fortiſſima niſi ẽt ifrigidãtib⁹ tñ cũ ptes rupte ñ pñt
vniri: ⁊ ad debitum ſitũ reduci arte l' igenio pp magni
tudinẽ vulneris: ineptitudinẽ. ⁊ ↄpreſſionẽ mẽbri qð
ſubtile: ⁊ inſãguineum ẽ. Expedit ḡ ad aliqð ꝓportiõa
bilẽ illi ↄfuger' ſaltem vt illã ꝓhibeat ab augmẽto: ⁊ ꝓ
prie apõ corpis motum donec tp̃s adſit miſtrandi ciru
gicũ opuſ quod ↄſolidatõe ipi⁹ efficaciſſimũ ẽ: ⁊ ꝓbatũ
Proportionale vero eſt ligatura cũ brachili hñte emi
nentia perpendicularem ad clipei formã formã i loco re
ſpiciente inguina vbi ruptura exit ⁊ faſſia ducente ſub
coſſa cũ qua i locũ poſterũ ligata ſtrigat'. ⁊ ẽ nõ. Et mo
dus opõnis cirugici eſt vt prius obſeruato predcõ regi
mine corpa purgentur ſi cachocimia ſit appens: vel flo
metur ſi repl'onis ſunt ſigna: ⁊ ſit mlta vt nã i mittẽdo
humores ad locum magni doloris reddat' auara. deide
ſ̃. locum inguinis recipiẽtẽ rupturã: quã ex trãſitu inte
ſtini vl' zirbi deſcẽdẽtis: ⁊ redeũtis cognoſces: ⁊ pcipies
cũ ipoſitis digitis appõat' ruptoriũ: ⁊ euitet' ferrũ oĩo. ſit
aũt primũ leue: vt nõ faciat ſubitũ ↄmotionẽ: ⁊ dolorẽ
fortem: ſed facile tolleret' quales ex nitro cũ calce abluta
vel ex arſenico cũ calce mixto: ⁊ ſilibus. deinde apponat'
fortius vt ait arſenicũ ſublimatũ ⁊ tam diu imoret': in
loco donec rũpendo ⁊ corrodẽdo pueniat vſq; ad didi
mum. Caueat tamen ne tangat inteſtina vel ad ea pue
niat virtus ei⁹: qm̃ vlcerabit nec ↄſolidabunt': ⁊ ſi ꝓprie
ſi gracilia fuerit: ⁊ moriet' eger vt in quodã notabili vi
dimus ab expto. ⁊ adhuc euitãdũ ſtatim expedit vt to
to tpe cure rupture faciende iaceat ſupinus in lecto an
chis: ⁊ cruribus eleuatis ⁊ a pte ſupiori vbi ſũt iteſtina i
terponat' aliqð qð dñendat ea vt pciola oleo ro. intinc
ta: ⁊ vitet replonẽ ⁊ inflationẽ ⁊ locus quotidie requira
tur ⁊ plicos. Caueat ẽt ne corda ligans crus cũ oſſe pec-

tinis q̄ ſub vlceris loco exiſtit attingat: qm̄ ſequeret̄ con
tractio: ⁊ ſpaſmus ⁊ vt plm̄ mors. Et modus cau ele ē
q eſt dictus. Cū ergo puenerit ad didimū: tūc inſpiciat̄
vlcus ſubtilr̄ ⁊ inquirat̄ vtrū didim⁹ ſit dilatatus vl̄ ru
ptus. Si vō dilatat⁹ ſit ↄpꝛehendat̄ acu: ⁊ foꝛtiter cum
filo ſerico reſtringat̄. deinde vlcus ↄſolidetur. Si vero
ſit rupt⁹ nec ↄpꝛehendi valeat vt liget̄ ruptoꝛū repeta-
tur cum moꝛa donec pertranſierit ipm̄ vſqꝫ ad os tunc
vero auferatur ⁊ applicentur ſigillantia ⁊ icarnātia cum
ſtipticitate. deinde repleto carne vlcere applicentur ſigil
lantia ⁊ incarnantia que ſunt pontica ⁊ exiccantia foꝛtia
quale eſt puluis galle coꝛtex thuris ſandaraka ⁊ ſimilia
⁊ patiens nutriatur viſcoſ: ⁊ duris. ¶ Conſolidatio i i
fantibus ⁊ coanguſtatio dilatatoꝝ ductuū ⁊ viaꝝ q di
dimi noiant̄. Complet̄ cū ↄſolidātib⁹ iteri⁹ ſūptis: ⁊ ex
terius applicatis ſtipticis ex balneis: ⁊ emplis: vt ſunt
glutinoſa ⁊ viſcoſa: qualia ſunt ſpēs conſolide coꝛrigio-
la mumia: terra ſigillata grana naſturcij milleſoliuꝫ de-
coctio nucis cipreſſi: ⁊ ypoquiſtidos pꝛopꝛie cū baulau-
ſtia: ⁊ ſimilia. Ex cibis ⁊ potibus ⁊ ex decoctōe eius ſū-
ptis ⁊ exterius appꝛoxiatis: ⁊ emplātis ſimplicib⁹ dictis
⁊ alijs: vt eſt centaurea cui ineſt pꝛopꝛietas vniēdi fruſta
carnium qn̄ cum eis ſimul decoquitur. Et ex eis ſūt cō-
fectōes ⁊ emplā compoſita que infra dicent̄ cū ligatura
⁊ ſtrictione foꝛti. Et qn̄qꝫ ſufficit ſola ligatura in dilata
tione infantium. Quia ſi ruptura. s̄. vel circa vmbil icū
affuerit reductio fiat inteſtinoꝛum vel zirbi fiat facile qꝛ
ſola reſupinatōe ifirmi ⁊ manus ↄpreſſiōe. Q: ſi addat̄
in ruptura ⁊ incipiatur in deſiccādo illud quod dilatatū
eſt pp hūiditatē adunādo quod fixū eſt ⁊ ingeniet̄ in ↄſo
lidatōe eius ⁊ regatur vt. s̄. Et quidā nitūt̄ i hoc diſatā
do fimbꝛias ſuas ⁊ eoꝛum efficaciſſima cure gn̄ālizando
ſupius in ſupioꝛibus oībus cū nō videat̄ poſſibile niſi i
cura infantiū exn̄te pua. Et illud ē apponere s̄ in loco
rupture emplm̄ eſt: ex rubificātibus: ⁊ trahētibus ſāgui
nē ad locū pꝛimū. Quale ē ꝓpꝛie qd̄ fit ex paſſul̄ nigris
enucleatis caricis: ⁊ vino nigro pōtico an̄ ⁊ bullitoꝛuꝫ
ſimul in olla ad inſpiſſationē. deinde cū miſtratione em
plōꝛū: ex ſtipticis: ⁊ ponticis ſanguinē illum tractum in
ſpiſſantibus. ⁊ ſcliroti zātibus qua ſua groſſicie: ⁊ duri-
cie obturabūt. Quale eſt ꝓpꝛie ſcm̄ ex gipſo ⁊ lapide-
marmoꝛeo ceruſa gall̄ luto ſigillato. ⁊ ſilia: ⁊ quod ſcribit̄
j. In abſciſione vō cāe ꝓpe ramicis aquoſe: aut ventoſe
due res ſūt neceſſarie. ſ. extractio ei⁹ qd̄ in oſſeo ē ↄtentū
⁊ meri ꝓhibitio regnātiōis ⁊ multiplicatiōis ei⁹. Extrac
tio āt fiet cū reſolutiōe: vl̄ iciſiōe vel pfoꝛatōe ei⁹ cū ferro
vl̄ cauterio ad modū extractiōis aq̄ aut vētoſitatis idro-
picoꝝ. talē āt ↄplētia ſūt dc̄a s̄ i cura idropiſis: ⁊ ſūt ex ē-
plīs ſuffumigijs ⁊ balneijs ſiccis ⁊ vnctiōib⁹ reſoluētib⁹
Inciſio aūt ↄplet̄ cū ferro: ⁊ cū medis acutis adurētibus
⁊ exiccātib⁹: ⁊ ↄſtrigētib⁹ illō qd̄ ruptū vl̄ dilatatū ē ex ſi
phac: ⁊ foꝛamib⁹ ei⁹ ne vlteri⁹ deſcēdat ⁊ trāſeat. Et mo
dus pfoꝛatōis vl̄ iciſiōis cū ferro ē vt reſupinet̄ patiēs in
lecto: vl̄ ſcāno ⁊ ſedeat poſt ipm̄ aliqs q extēdat vgā eius
ad ſupioꝛa: ⁊ eleuent̄ teſticuli ad ſupioꝛa pectinis ⁊ elōgē
t̄ ab oſſeo: ⁊ pfoꝛet̄ cū flebotomo oſſeū a pte dextra: vl̄ ſi-
niſtra recedēdo a ↄmiſſura. deide ſtude i euacuatiōe toti
us aquoſitatis: ⁊ egreſſiōe vētoſitatis. Et modus aptōis
cū cauterio ē vt ſumas ferꝝ ſbtile i quo ſint vncini: ⁊ igni
at̄ ſic ignit̄ cauteriū: ⁊ ſepa teſticulos qn̄tū poſſibile ē a lo-
co cauterizationis ⁊ reuolue cauterium ab oſſeo: ita vt n̄
inueniat teſticulū ⁊ inueniat oſſeū ⁊ alberiterō: ⁊ ↄſtrigat ⁊
calefaciat ipſū vt nō egrediat̄ poſt ipm̄ aq̄. poſt illud ē. n.
melius q ↄſtringūt meatū: deinde icidas cruſtā ⁊ coſoli
da. Et foꝛtaſſe incides ex alberitcō aliquid: ⁊ cauteriza: ⁊
pone s̄ ſciſſurā ſtiptica ⁊ ꝓhibe egrū potare aquā. Pꝛo-
hibitio gnātōis māē multiplicātis eā fit cū euacuatiōe ⁊
equatiōe cibi ⁊ potus. Et regimē in vētoſa ē regimē iflati
onis ſtōaci vl̄ tipanitis qd̄ ſupius dc̄m ē. Regimē vō cā
noſe ⁊ varicoſe ē regimē duroꝝ apoſtēatū: ⁊ illō ē cū mol
lificātibus ⁊ reſoluētibus alternati appꝛoxiatis. Mol-
lificātia ſūt piguedies: medulle: olea: mucilagies. Reſol
uētia ſūt granoꝝ ſpēs vt reſina: terbētina: bdeliū: aloes
ſtoꝛax liqda: armoniacū: ⁊ ſilia: ircoe: crocus: ⁊ camōilla:
ſpica ⁊cē ¶ Compoſita ſūt. ex eis eſt emplm̄ baſilicō: cero
tū iſopi: ⁊ ſilia. Emplm̄ leue ad crepaturas iſantium ſm̄
grecū. ℞. coꝛticū thuris maſtic̄. ſarcocolle: dragāti: an̄ te-
rant̄: ⁊ aggregētur cū vino de paſſis diſſoluta in eo mu-
mia: ⁊ aliq addūt aloem: ⁊ glutē piſciū: ⁊ aliq ſolū faciūt
ex balauſtijs: pſilio: ⁊ radice lilij ſilueſtris: ⁊ lēticulis aq̄ ⁊
foꝛtaſſis ſufficit vt liniat̄ locus cū bdelio diſſoluto in vio
thur: ⁊ colophonia. Aliud foꝛtius oꝛibaſij. ℞. balauſtia
rū: granoꝝ naſturcij: granoꝛū granatoꝝ: gallarū imatu-
raꝝ: an̄. ʒ. v. decoquant̄ cū vini ſtiptici. ℥. viij decoctōe ve
hemēti. Et reductis inteſtinis ad ſupioꝛa embꝛocet̄ loc⁹
cū frō ⁊ apponat̄ emplm̄ nec remoueat̄ dōec p ſe cadat.
Aliud efficax ſm̄ Iohānicū. ℞. aloes diſſoluat̄ gluten
in aceto vini: ⁊ aggregent̄ medicine cū eo ⁊ fiat ex eis em
plm̄. Emplm̄ pape. Iohānis ad crepaturā expꝛtū. ℞. li-
targiri: opij: lapis ematbitis ſanguis draco. ſanguis ho-
mis recētis: galbani maſticū: thuris: coſti: boliarmeni: iſ-
culi: mumie: armoniaci an̄. ℥. iiij. picis aq̄lis: coloſonie:
cere albe ⁊ rubee: an̄. ℥. ſ. mirre: cardamomi: aloes: an̄. ʒ
v. colloqntide: palme: marine aduſte gall̄. balauſtiaꝝ: ari
ſtol̄. lon. radicū ↄſolide maioꝛis: an̄. ʒ. i. viſci quercini. ℥.
i. fac decoq pellē hedulina in aq̄ donec tota pellis diſſol-
uatur deide col̄ t̄ cū expꝛeſſione. Et cū colatura illa tere
que ſūt terēda: ⁊ liquefac q̄ ſūt liquefaciēda: incoꝛpoꝛen-
tur ⁊ iſculi bene ↄtriti in viſco foꝛtiter miſceant̄ cū pꝛedic
tis donec mixtū reducat̄ ad modū empli: ⁊ pcedente bal-
neo cū aqua pluuiali decoctiōis balauſtie: mirte: coꝛrigi
ole: ↄſolide: ⁊ radicū vlmi: apponat̄ ⁊ ſuplicet̄ bꝛachale:
⁊ poꝛtet p tres mēſes ſuato pdicto regie. Puluis quo
vtatur cuꝫ cibis. ℞. nucis muſ. ℥. ſ. gariofil. ℥. iiij. cina-
momi dulcis. ℥. ſ. boli armeni. ʒ. ij. ſe. naſturcij. ¶ Item
aliud emplm̄ ſm̄ iudeū. ℞. picis. iere: cere rubee. an̄. ℥. ſ.
litargiri: armoniaci: galbani maſtic̄: terebentine cōſolide
maioꝛis ⁊ minoꝛis: an̄. ℥. i. viſci q̄rcini: gipſi: mirte: oliba
ni: ana. ℥. i. aloes: arſtol̄. lon. ⁊ rotunde. iſculi: an̄. ℥. i. boli
armeni. ℥. i. piloꝛū leporis minuti inciſoꝛum tantūdem
conficiantur cum melle ⁊ applicetur. trahit enim ſangui
nem ad locum: ⁊ cum ſtipticis conſecutiue appoſitis con
dēpſetur in lapidem ⁊ oppiletur ruptura. Aliud ad ideꝫ
℞. picis naualis lib. i. coloſonie. lib. ſ. galbani: ſerapini:
armoniaci. oppopōaci: an̄. ℥. ſ. cere. ℥. iij. aceti. lib. ſ. fiat
autem ex eis cerotum in ſtagnata: liquefactis: ⁊ quo liq-
facta fuerint parum de ipſa aqua frigida imponatur ⁊ cū
ſe temerit pix greca pulueri zata cum maſtice ⁊ thure cuꝫ
pꝛedictis incoꝛpoꝛetur in ſtagnata: ⁊ cum ſpatula ſemper
agitando bene incoꝛpoꝛet̄. fac decoqui ⁊ cuꝫ cocta fuerit

adde terebentine.ʒ.i.deīde ſuper aquam frigidam cola:
⁊ manibus inunctis oleo laurino collige: ⁊ fortiter mal
laxa vt aqua inde exeat: ⁊ fac magdaleones ⁊ cuꝫ vino co
ruꝫ empla. Linimentū maū ad crepaturaꝫ aquoſam ⁊ vē
toſam: diſſoluatur bdelliuꝫ in oleo ſambucino: apoſtolo
rū vl̄ nardio: ⁊ vīo āt̄quo ⁊ addito caſtorei puluer̄: ⁊ or
dei puluere vel milij fiant.

Cap.ij. de augmento vmbilici.

Contingit vt egrediat̄ vmbilicus ⁊ emineat:
extra: ⁊ illđ ē in īfantibus ꝓpe. Et cā ei⁹ ē aut
pp rupturā i ipſo nata ſupi⁹ ꝓueniētē vꝫ ex
plāta ſ ortu q: egredit̄ zirb⁹ vl̄ itēſtinū: ⁊ iſta
tur ſic ēt ꝯtigit i oſſeo aut ex cā idropiſis ita vt mollificet̄
⁊ aggreget̄ i eo aquoſitas: vl̄ vētoſitas ꝯcēta i ꝯcauo vē
tris replēs: ⁊ extēdēs ipm̄. aut pp curſū ſupfluētis ſāguis
ad ipm̄ ex aptiōe vene: ⁊ arterie ipi⁹ q̄re cutis eleuat̄ i al
tū. Signa cāe pme ſūt qm̄ color nāl̄ nō mutat̄. Et ē lo
cus diuerſitatis alicui⁹ ⁊ ꝓpie vbi egrediunt̄ itēſtia: ⁊ ē
cū dolor̄ aliquo ⁊ tūor cū mollicie ⁊ occltat̄ cū pmit̄. Et
qn̄ꝫ i occultatōe rugitus pcipit̄ ⁊ admīſtratōe mollificāti
am ex balneis ⁊ vnctōib⁹ ⁊ motus augmētat̄. Signa ei⁹
eſt ex aggregatōe hūiditatis ſūt q cū ꝯpſſiōe cedit ⁊ eſt
leue r̄ſpectu pcedētis color̄ cutis nō mutato ⁊ ēt ſi ex vē
toſitate fiat: ⁊ ē leui⁹ ⁊ magis r̄ſiſtēs ꝯpſſiōi ⁊ ſōitus i eo
q̄ vor exiſtit ſi pcutiat̄. Signa vō tij ſūt mutatō coloris
cuī ad colorē ſāguineū nigreſcētē. Et ſignū ē q ex addi
tiōe carnis nate ē: aut apoſtēat̄ ē. q: graue dur̄: q đ ꝯpeſ
ſio ſic alia nō occultat. Cura āt ei⁹ ē ꝓpria cure ruptur̄ ⁊
ſpērūꝫ hernie ſdicte. Et modus ei⁹ i. ꝓueniēte ex ruptu
ra eſt dupex. vn⁹ cū ꝯglutināntibus ſtipticis iteri⁹ ⁊ exterius
ex ēplis ap ꝓpriatis poſſibil̄ i īfātib⁹ ⁊ i egredictib⁹ poſt p
tuꝫ cū ligatura quā faciūt obſtetrices i qbus ex aptōe vēa
rū: ⁊ arteriar̄ ꝯ igit. Al' đ ē iciſiōe ſb cura ⁊ ꝯſolidatōe ci
rugicā i cor ibus duris ⁊ augmēt. Cōglutināntia ⁊ ſtipti
ca qbus pmus ꝯplet̄ modus ſūt karabe: thus balauſtie:
glās: galla āntoniū: accacia: aluū rbētia: tra ſigillata ⁊ ſilia
ſil̄ ꝯfecta ſ diuiſiꝫ applicata cū ligatura ſtricta: ⁊ qn̄ꝫ addit̄
ceruſa ſm mēſurā vni⁹ illoꝝ. Et ſile ē ſi ſūat̄ tēta ⁊ inol
uat̄ ſ ipſā pānus ⁊ accipiat̄ minutū thuris ⁊ ꝯficiat̄ cū al
bumie oui ⁊ linīatur cum eo ſuper vmbilicum ⁊ replea
tur eo. Modus vero inciſionis eſt tal̄. precipiat in fir
mo vt ſtet: ⁊ tendat ventrem ſuum: ⁊ contineat haneli tum
donec appeat quantum poſſibile eſt ipius augmentum
Et tunc fac in circuitu huius cum attramēto ſignū diſti
cuum. dēde ꝯphende q đ eij ciat̄ cum vino. ſ. mirach ſo
lum ita q đ ñ accipias quod eſt ſub eo de zirbo vl̄ itēſtino
deinde fac r̄ſupiat̄ cum ſupra collum. ⁊ deīde liga cū filo
ſub vncio ita quod cadat ligatura inſigno nec ꝯphēdat
aliquid ex eo quod eſt ſub mirach: ſꝫ ſolum ipm̄. ex tunc
vero incide cutem ⁊ ſue locū deſcriptū cū filis duris extē
ſis ad iucē: ⁊ ſtrige ipm̄ ſ vētrē ⁊ dimitte cutē: ⁊ ꝯſoli
da pus lacertos. deīde ꝯſue cute ⁊ ꝯſolida ſic oꝫ. Reliqꝝ
vō cura cū exiccātib⁹ ⁊ leniētib⁹ ac reſoluētibus notꝫ ꝯple
tur: Ad exitū vmbilici fiat ēplꝫ ꝓbatū īfātibus qb⁹ accit
magis. ℞. granoꝝ lupinoꝝ. M. i. pecia vna pāni lini ꝯ
bur̄ q̄ ꝯficias cū vīo nigro ⁊ pōtico ⁊ buliāt dōec īſpiſſāt
⁊ iīcta ſpōgeā liga ſ locū poſtea i aceto: ⁊ aq̄ ro. ⁊ i eo in
uolue ſtuppas: ⁊ applica ſ vmbilicū ⁊ ē raꝫ. Aliđ fortiuſ
℞. aluis aur̄. xv. gallaꝝ: aur̄. iij. terant̄: ⁊ ꝯficiant̄ cū vīo
calebrēſe nigro dōec īſpiſſent̄ ⁊ īfundat̄ ſpōgea poſt i acec
to ⁊ aq̄ ro. Itē ponat̄ ſup aliquē pānū glutē đ corijs: ⁊ te
pidū vmbilico applicet̄ ⁊ ſuppōat̄ puluinar đ bōbice ⁊ pā
no lie liget̄ cū faſſia. Itē aliđ. ℞. aq̄ alui: vinū calebrēſē
aā i qb⁹ bulliāt roſe: ⁊ ſpōgia iīcta ſuppōat̄ ⁊ ſi vis effica
cius bulliāt cū roſ: galle. maſtiē: thus ⁊ iſaſia. Itē ad eiuſ
exitū aquoſū vinū i ciner̄ īfūde ⁊ ex eo ſup ēpla: valet ēt
ad vētoſū: ⁊ ꝯfricatio cū ꝯpreſſiōe ex ſaliua ieiuni ⁊ fame
lici curat eā ſi ex leui fuerit cā.

Cap.iij. de dolore ventris ⁊ iliorum.

Dolor vētris ⁊ilioꝝ ex dictis i dolor̄ itēſtioꝝ
i pte not⁹ ē qn̄ accit ex cā exiſtēte iter mirach
lacertꝫ ⁊ pāniculis vētris. Et qn̄ꝫ ex cōitate ſu
pioꝝ. vt diafragmat̄. pleur̄. pulmonis: ⁊ alio
rū: vl̄ ſubterioꝝ mēbroꝝ vl̄ itēſtinoꝝ vl̄ alioꝝ mēbrorūꝫ
ꝓfundoꝝ corrīdētiū illis vt ſtōaci: epatis: ſplenis renū ⁊
ſiliū. Signū diſtinctiuū ē: qn̄ cū paſſio ē ꝓpie i mirach
dolet ꝯtinue apđ tactū: ⁊ qn̄ꝫ altat̄ color ⁊ tūor ſi adſit ⁊ ſe
qt̄ lacertoꝝ figurā. Cū āt paſſio ē ex cōitate interioꝝ do
lent pter tactū nec ſemp apparet tumor niſi cū apoſtema
in eis fuerit magnū: ⁊ ē pter lacertoꝝ figurā nec color cu
tis mutat̄ ⁊ addit̄ ⁊ diminuit̄ additōe ⁊ diminutōe paſſio
nis illoꝝ q̄ pceſſit. Cura ē. nā ſi qdē ex ꝓpria paſſiōe fue
rit ⁊ ex malitia ꝯplōis frā q̄ ē plm̄ ex cā exteri⁹ accñte aut
ex vētoſitate itercluſa cū calefactorijs balneis ⁊ elecuari
is ex diacimio diatriō: ⁊ alijs calis: ⁊ ꝓpie ſtichados me
dicet̄. Et ex medicinis appropatis ei ſimplicibus ē armo
niacū bibitū vl̄ epithiatū cū melle aut aq̄ ordei ⁊ albaſce
cocta ⁊ trāſglutita cū melle: ⁊ mahaleb: ⁊ ciperū: ⁊ fenu
gre. ⁊ ſemē lini: ⁊ ſticados: ⁊ abſinthium ⁊ reliq̄ anodina
Hypo. vō dixit. Quibuſcūqꝫ dolor circa ipocūdria ſi
ne flegmōe fuerit: febris ſupueniēs curat egritudinē. At
tēdendū tñ q: dicit ſupueniēs. vt q: ſpōte vl̄ caſualiter ꝓ
uocata ſit veniēs nō artificir̄ ꝓuocata ſemp niſi corpore
mūdo ⁊ ꝯſumptioni inepto. Aliter aūt diſpoſito ſi ꝓcu
rabis fortaſſe accidet tibi ac ſi nequā ⁊ te fortiorem itrodu
xeris in domū tuam hoiem te adiuuādi gra: q cū iuene
rit aliqd ex ꝯtinētibus vl̄ ꝯtentis cui nitat̄ firmabitur in
eodē nec poteris ipſū expellere cum volueris ſed fortior
exiſtens expellet te: ita vt quod vocaſti in auxiliuꝫ in nō
auxilium conuertatur. Sed ſi fuerit ex ſolutione con
tinui cum exhibitione mumie ſumpte ⁊ cum compreſſio
ne inuncte precedēte flebotomia curetur ⁊ granis naſtur
cij ⁊ ſucco citoniorum penutritis non factis: ⁊ emplaſto
ex conſolidantibus notis ⁊ conueniēti regimine. Et ſi
quidem ex apoſtemate fuerit curetur cura reliquorum
apoſtematum que indicationem a patiente particula nō
ſuſcipiunt. Et ſi quidem ex communitate ad ſuperiora
fuerit: vel ſubteriora membra ⁊ profūda curetur cura do
loris pectoris ⁊ pleureſ. vel cura doloris epatis vel ſple
nis ⁊ inteſtinorum dicta. Et ex ſimplicibus medicinis
conueniens ⁊ expertum eſt betonica cum teritur ſicut eſt
⁊ emplaſtratur aufert enim dolorem ⁊ inflationem ven
tris. Et ſumpte ex ea. ʒ. iiij. cum aqua dolorem epatis: ⁊
cum melle ⁊ aceto dolorem ſplenis ſedat. Et abſinthiū
emplaſtrum cum oleo de alkanna facto cereto: aufert do
lorem ſtomaci epatis ⁊ ilioruꝫ. Et ex compoſitis eſt hoc
quod ſedat dolorem ventris ⁊ iliorum in infatibus ⁊ ꝓ
batis. ℞. ſucci paritarie: ſucci herbe feniculi. aā guttas.
iij. cum lacte in cocleari. da ei poſt balneum in aqua deco
ctionis ipſius paritarie. Aliud. ℞. feniculi: granoruꝫ

naſturcij: ſe. apij: ameos zinzi. cinamomi ſana partes equales: ſerapini ad pondus omnium. fiant ex eis pillule vel auellane ⁊ miniſtretur.

¶ Incipit particula quinta ſectionis prime finalis. ⁊ vltima que eſt de medicinis egritudinum iuncturarum continens ſummas quattuor.

Abſequitur

particula quinta ſectionis prime finalis ipſius: ⁊ vltima de medicinis egritudinum iuncturarum: continens ſummas quattuor: quarum prima eſt de medicinis doloris ipſarum. ſecunda de medicis diſlocationis. tertia de medicinis ſolutionis: ⁊ ſeparationis. quarta de medicinis apoſtematum earundem. Prima vero ſumma eſt doloris conſiderationis continens capitula decem.

¶ Cap. i. eſt prohemiale ⁊ eſt ſermo generalis in iuncturis ⁊ diſpoſitionibus ⁊ doloribus earum cauſiſque ⁊ ſignis ipſarum.
¶ Cap. ij. de medicinis iuncturarum ⁊ cura dolorum ipſarum in generali vt artetice comuni.
¶ Cap. iij. de dolore ipſarum in ſpeciali ⁊ primo de dolore humeri ⁊ ſpatule ⁊ medicis eius in ſpeciali.
¶ Cap. iiij. de dolore dorſi.
¶ Cap. v. de dolore anche ⁊ ſciatico ⁊ medicis eius.
¶ Cap. vi. de dolore podagrico ⁊ medicis eius in ſpeciali.
¶ Cap. vij. de medicis diſpoſitionibus accidentium que doloribus iuncturarum inſurgere conſueuerunt.
¶ Capitul. viij. de his que preſeruant a doloribus iuncturarum.
¶ Cap. ix. de varicibus ⁊ medicis earum
¶ Cap. x. de elephantia ⁊ medicis eius.

¶ Cap. j. prohemiale ⁊ eſt ſermo generalis in iuncturis ⁊ diſpoſitionibus earum ⁊ doloribus cauſis ⁊ ſignis earum.

Te ſcire oportet quod dolor iuncturarum eſt nociuus ſenſus ipſarum: ⁊ eſt recipiens diuiſiones penes ſuas cauſas eſſentiales ipſarum atque accidentales quibus variatur ſua diſpoſitio atque cura. Cauſe vero eſſentiales doloris ſunt duplices: res percipiens ⁊ res imprimens. nihil enim aliud eſt dolor quam contrarium impreſſorem ſubito ſentire vt dixit Albo. Penes cauſam percipientem que eſt membrum iuncture ſpecificationem recipit ⁊ diuiſionem hoc modo. ¶ Sciendum primo quod iuncture paſſiue ſumpte oſſium membrorum corporis extremitates alternati ad inuicem ſunt coniuncte. Actiue vero partes extrema ipſorum contiguatorum ad ſe inuicem coniungentes: ſcilicet ex ligamentis de extremis ad extrema oſſium protenſis: ⁊ cordis lacertorum in eorum circuitu alligantibus compoſite. commixte venis ⁊ arterijs ſupercurentibus aque cute a natura ordinatis. Vt per eas membra flexionem ⁊ reflexionem recipiant eorum ſeparationibus ⁊ motibus opportuna. Que omnes ſenſibiles valde ſunt: quia neruoſe dure ne in motu eorum quaſi continuo rumpatur: ⁊ ne calefiant frigide ⁊ proinde debiles vtere que ipſorum quia a primo principio ſunt remote inter ſe concauitatem ⁊ cauernoſitatem habentes vt colligant ⁊ conſeruent humiditatem ne exiccentur in motu: qui ſi non contingat in quanto vel quali excedere eas exiccari ⁊ caleſieri eſt neceſſe ac debilitari magis venas quoque ⁊ vias ad ipſas ex membris ⁊ corpore dilatari qua propter ſuperfluitates: ⁊ humores corporis trahere ad ſeipſas influxas recipere ⁊ illas conſeruare propter ſpiſſitudinem: ⁊ frigiditatem. Et proinde egritudines omnis generis incurrere poſſunt reumaticas ⁊ dolorem: propter cau am inferius aſſignandam quibus egritudinibus nunc pretermiſſis tanquam ad ſectionem ſecundam pertinentibus ⁊ de medicinis egritudinum vniuerſalium tractat tantum de medicinis dolorum ipſarum hec doctrina qui generalibus omnibus egritudinibus eſt ſinthoma ſibi preiudicans ſanationem ſua fortitudine inter omnes: ⁊ curam ipſarum vltra comprehendens: nec non a membro ſeu iuncturis denominationem recipiens ſecundum genus ⁊ ſpeciem variato. Dolor enim iuncturarum aut eſt vniuerſaliſ omnibus iuncturis ⁊ ſic artetica nuncupatur ab articulis dicta que generaliter iuncture dicuntur aut aliquibus proprijs: ⁊ hoc ſecundum varietatem iuncturarum varie nominatur quia variam ab eis proprietatem aſſumit vt infra patebit iuncturas enim in ventre eſt bifarie varietatis. Quedam enim ſunt corporis ⁊ tales ſpondilium dorſi eſſe noſcuntur quod baſis eſt corporis vniuerſi ſicut carina nauis. quedam ſunt membrorum extremorum de corpore prodeuntium. ⁊ hec diſtinguuntur dupliciter. quedam enim ſunt ſuperiorum extremorum vt manuum generaliter acceptarum quedam inferiorum vt pedum ſimiliter generali modo ſumptorum. ¶ Et vnaquaque ipſarum totidem recipit ſectiones quotidem in ſe continet iuncturas aquarum qualibet propriam denominationem recipit qui generaliter iuncturarum dolor dicitur: ⁊ propter naturam earum variam: ⁊ diuerſam curationem denominationem vero recipit nam ex eis eſt dolor qui dicitur humeri ⁊ ſpatule. humero enim ſpatula: ⁊ adiutorium cum furcula coniunguntur alius cubiti alius raſcete manus ⁊ ceterarum iuncturarum ipſius que extra gra Johannitius appellauit a ciros grece latine manus ¶ Alterius vero qui eſt pedis quidam dictus eſt dolor anche vel ſciaticus alius poplitis alius raſcete pedis: ⁊ aliarum iuncturarum, eius podagricus nominatus ſenſu doloris quilibet in loco vel iunctura proprio percepturs atque diſtinctus, curationem quoque diuerſam de qua infra dicetur recipit a varia natura ipſarum. Alique enim ipſarum ſunt magis vicine vite principio vt humeri ſpatule: alique profunde lacertis groſſis: ⁊ pellis inuolutis vt ſcie ⁊ anche. Alique vero magis diſcooperte a principalibuſque remote vt manus ⁊ pedes: ⁊ certe ſecundum magis ⁊ minus ⁊ proinde ipſarum dolores in corpus diuerſimode imprimentes ⁊ cauſas ſalubres curatius plurimum variantes. Penes cauſam vero imprimentem recipit dolor iuncturarum notificationem ⁊ diuiſionem ſic Cauſa vero ipſam imprimens quedam eſt interior: ⁊ quedam exterior. Interior eſt in ſe ⁊ ex communitate admitentia membra ⁊ materialis plurimum que flegmatica propter earum naturam ⁊ digeſtionis defectum. Omne autem membrum complexionis frigide actiones ⁊ defectas habet ex neceſſitate dixit Galienus. ¶ In ſe quidem mala complexio quelibet plurimum frigida. In genere enim proportion ali facilior eſt tranſitus dixit Albohali.